

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko - numero kaksi

Jeff Pippenger

2025-12-02

Numero kaksi

Hartaalla ikävöinnillä odotan aikaa, jolloin helluntaipäivän tapahtumat toistuvat vielä suuremmassa voimassa kuin tuona tilaisuutena. Johannes sanoo: ”Minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta, ja hänellä oli suuri valta; ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.” Silloin, kuten helluntain aikana, ihmiset saavat kuulla totuuden puhuttavan heille, kukin omalla kielellään.

”Jumala voi puhalttaa uutta elämää jokaiseen sieluun, joka vilpittömästi haluaa palvella Häntä, ja voi koskettaa huulia alttarilta otetulla palavalla hiilellä sekä tehdä niistä kaunopuheiset Hänen ylistyksessään. Tuhannet äänet täyttyivät voimalla julistaa Jumalan sanan ihmeellisiä totuuksia. Takelteleva kieli vapautetaan, ja arat tehdään väkeviksi kantamaan rohkeaa todistusta totuuden puolesta. Auttakoon Herra kansaansa puhdistamaan sielun temppelin kaikesta saastutuksesta ja säilyttämään niin läheisen yhteyden Häneen, että he saisivat olla osallisia myöhäissateesta, kun se vuodatetaan.” Review and Herald, 20. heinäkuuta 1886.

Helluntaita, kun sitä tarkastellaan Herran juhlanan, ei voida erottaa pääsiäisestä, happamattoman leivän juhlasta, esikoislyhteen uhrista eikä viikkojuhlasta. Helluntai on ajanjakso, vaikka se on myös ajankohta. Tästä syystä sitä kutsutaan ”helluntaikaudeksi”. Tämä kausi alkoi Kristuksen kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta. Taivaaseenastumisensa jälkeen Kristus aloitti neljäkymmentä päivää kestäneen henkilökohtaisen opetuksen, jota seurasi kymmenen päivää yläsalissa, missä saavutettiin yksimielisyys. 9/11 aloitti ajanjakson, joka päättyy Yhdysvaltojen sunnuntailakiin. Tätä sunnuntailakia kuvaa helluntaipäivä ajankohtana; ajankohtana, jota on edeltänyt ajanjakso, joka alkoi 9/11:stä. 9/11:stä sunnuntailakiin saakka ”helluntaikausi” toistuu.

Pietari selitti, että ihmeellinen ilmiö, ”tuliset kielet”, ei ollut juopunutta mielettömyyttä, vaan Joelin kirjan täyttymys, koska sanomaa vastaan oli nostettu kiista. ”Kielet” edustavat sanoman esittämistä, ja tuli edustaa Pyhää Henkeä. Helluntain sanoma edustaa jumaluuden yhdistymistä (Jumala on kuluttava tuli) kielen inhimillisyyteen. Samoin kuin Pietari edustaa niitä sataa neljäkymmentäneljää tuhatta myöhemmän sateen aikana, samoin myös saivartelevat juutalaiset edustavat entisen liiton kansaa, joka sivuutetaan juuri sillä hetkellä, jolloin myöhempi sade lankeaa.

Ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, hurskaita miehiä, kaikista kansoista, joita on taivaan alla. Kun tästä syntyi hälinä, kokoontui paljon väkeä, ja he joutuivat ymmälle, koska kukin kuuli heidän puhuvan omalla kielellään. Ja he kaikki hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen toisilleen: Katso, eivätkö kaikki nämä, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me siis kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? Partilaiset ja

meedialaiset ja eelamilaiset ja Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisissa Libyan seuduissa asuvat, samoin Roomasta tulleet muukalaiset, niin juutalaiset kuin käännynnäisetkin, kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme heidän puhuvan omilla kielillämme Jumalan suuria tekoja. Ja he kaikki olivat hämmästyksissään ja epätietoisia ja sanoivat toisilleen: Mitä tämä on? Mutta toiset pilkkasivat ja sanoivat: He ovat täynnä makeaa viiniä. Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: Juudean miehet ja kaikki te, jotka Jerusalemissa asutte, tietäkää tämä ja ottakaa minun sanani korviinne. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, sillä nyt on vasta päivän kolmas hetki. Apt. 2:4–15.

Pietari selittää helluntain Joelin kirjan täyttymyksenä. Hän tekee tämän profeettallisesti aikana, jolloin koko maailma on edustettuna, sillä tekstikohta sanoo kuulijakunnan tulleen ”kaikista kansoista taivaan alla”. Syyskuun 11. päivän aikana maa valaistiin Kristuksen kirkkaudella, ja sitten jälleen sunnuntailain aikana ne sataneljäkymmentäneljätuhatta heijastavat täydellisesti Kristuksen kirkkautta, kun heidät korotetaan lippumerkiksi koko maailman eteen. Helluntaikausi alkoi syyskuun 11. päivänä, ja se päättyi sunnuntailakiin.

”Yksikään meistä ei koskaan saa Jumalan sinettiä, niin kauan kuin luonteessamme on yksikin tahra tai läiskä. Meidän tehtäväksemme on jäänyt korjata luonteemme viat, puhdistaa sielun temppleri kaikesta saastaisuudesta. Silloin myöhäissade lankeaa päällemme, niin kuin varhaissade lankesi opetuslasten päälle helluntaipäivänä.

”Me tyydymme liian helposti saavutuksiimme. Tuntemme olevamme rikkaita ja tavarassa karttuneita emmekä tiedä, että olemme ’viheliäisiä ja kurjia ja köyhiä ja sokeita ja alastomia’. Nyt on aika ottaa varteen Totisen Todistajan kehoitus: ’Minä neuvon sinua ostamaan minulta tullessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja voitele silmäsi silmävoiteella, että näkisit.’ ...”

”Juuri nyt meidän on varjeltava itsemme ja lapsemme maailmasta tahraantumattomina. Juuri nyt meidän on pestävä luonteemme puvut ja tehtävä ne valkoisiksi Karitsan veressä. Juuri nyt meidän on voitettava ylpeys, kiihko ja hengellinen velttous. Juuri nyt meidän on herättävä ja ponnisteltava määrätietoisesti luonteen sopusuhtaisuuden saavuttamiseksi. ’Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.’ Olemme äärimmäisen koettelevassa asemassa odottaessamme ja valvoessamme Herramme ilmestymistä. Maailma on pimeydessä. ’Mutta te, veljet’, sanoo Paavali, ’ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas.’ Jumalan tarkoituksena on aina tuoda valoa pimeydestä, iloa surusta ja lepoa väsymyksestä odottavalle, kaipaavalle sielulle.”

”Mitä te teette, veljet, tässä suuressa valmistautumisen työssä? Ne, jotka liittyvät yhteen maailman kanssa, omaksuvat maailmallisen muotin ja valmistautuvat pedon merkkiä varten. Ne, jotka eivät luota itseensä, jotka nöyrytyvät Jumalan edessä ja puhdistavat sielunsa totuutta tottelemalla, saavat taivaallisen muotin ja valmistautuvat Jumalan sinettiä varten otsassaan. Kun käsky annetaan ja leima painetaan, heidän luonteensa pysyy puhtaana ja tahrattomana iankaikkisesti.

”Nyt on valmistautumisen aika. Jumalan sinettiä ei milloinkaan paineta epäpuhtaan miehen tai naisen otsaan. Sitä ei milloinkaan paineta kunnianhimoisen, maailmaa rakastavan miehen tai naisen otsaan. Sitä ei milloinkaan paineta niiden miesten tai naisten otsaan, joiden kieli on valheellinen tai sydän petollinen. Kaikkien, jotka saavat sinetin, tulee olla tahrattomia Jumalan edessä — taivaan ehdokkaita. Menkää eteenpäin, veljeni ja sisareni. Voin tällä hetkellä kirjoittaa näistä kohdista vain lyhyesti, ainoastaan kiinnittäen huomionne valmistautumisen välttämättömyyteen. Tutkikaa itse Kirjoituksia, jotta voisitte ymmärtää tämän nykyisen hetken pelottavan vakavuuden.” Testimonies, osa 5, 214, 216.

Tässä sisar White yksilöi helluntain tiettyä ajankohtana, rinnastaen sen Yhdysvalloissa annettavaan sunnuntailakiin, ”kun asetus annetaan”. Vaikka hän näin merkitsee sunnuntailain ja helluntain ajankohdaksi, hänen valmistautumiseen kutsuva sanomansa osoittaa ajanjakson, joka edeltää sunnuntailakia ja jota helluntaikausi esikuvallistaa. Sunnuntailaki on seitsemännen päivän sapatin koetus, ja ajanjakso 11. syyskuuta alkaen sunnuntailakiin saakka voidaan tunnistaa vertauskuvalliseksi ”Herran valmistuksen päiväksi”. Valmistautuminen edeltää koetusta.

”Myöhäinen sade tulee lankeamaan” sadannelle neljällekymmenelle neljälletuhannelle aivan ”niin kuin varhainen sade lankesi opetuslasten päälle helluntaipäivänä”. Helluntaikautena kuvattu ajanjakso alkoi vihmomisella, kun Kristus palasi taivaaseenastumisestaan.

Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: Ottakaa Pyhä Henki. Joh. 20:22.

Hänen henkäyksensä välittää Pyhän Hengen, ja henkäys on se, mikä synnyttää sanojen äänen. Jeesus on Sana, ja hänen henkäyksensä välittää Pyhän Hengen hänen sanansa välityksellä tapahtuvan jakamisen kautta. Henkäys oli se, mikä toi Aadamin ruumiiseen elämän, ja henkäys on se, mikä tuo Hesekielin kuolleista herätettyjen kuivien luiden sotajoukon elämään.

”Kristuksen teko, kun hän puhalsi opetuslastensa päälle Pyhän Hengen ja antoi heille rauhansa, oli kuin muutama pisara ennen sitä runsasta sadetta, joka oli annettava helluntaipäivänä.” Spirit of Prophecy, osa 3, 243.

Helluntaikauden alussa Kristuksen ”henkäys” välitti Pyhän Hengen opetuslapsille, mutta jotkut epäilivät.

Mutta Tuomas, yksi niistä kahdestatoista, jota kutsuttiin Didymukseksi, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli. Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: Me olemme nähneet Herran. Mutta hän sanoi heille: Ellen minä näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen jälkiin ja työnnä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko. Joh. 2:24, 25.

Helluntaikausi aloitti ”koettelemuksen” ajanjakson, alkaen Kristuksen henkäyksestä ja Tuomaan epäilyn kiistasta. Tuomaan kiista alussa on esikuva juutalaisten kiistasta helluntaikauden lopussa. Kristus välitti sanansa ja Pyhän Hengen opetuslapsille alussa, ja opetuslapset välittivät sanan ja Pyhän Hengen maailmalle helluntaikauden lopussa.

Työ, jonka Kristus teki puhaltaessaan opetuslasten päälle, oli toinen todistus samasta työstä, jonka Hän oli juuri tehnyt Emmauksen tiellä kulkeneiden opetuslasten kanssa.

Ja tapahtui, että heidän keskustellessaan keskenään ja pohtiessaan Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan. Mutta heidän silmänsä pidätettiin, niin etteivät he tunteneet häntä. ...

Niin hän sanoi heille: Voi teitä ymmärtämättömiä ja sydämeltänne hitaita uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen tullut kärsiä nämä ja sitten mennä kirkkauteensa? Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista hän selitti heille kaikissa kirjoituksissa sen, mikä koski häntä itseään. Ja he lähestyivät kylää, johon olivat menossa; ja hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. Mutta he vaativat häntä sanoen: Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu, ja päivä on jo pitkälle kulunut. Ja hän meni sisään viipyäkseen heidän luonaan. Ja tapahtui, kun hän aterioi heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi sen, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä avautuivat, ja he tunsivat hänet; ja hän katosi heidän näkyvistään. Ja he sanoivat toisilleen: Eikö sydämemme ollut palava meissä, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille kirjoitukset? Luukas 24:15, 16, 25–32.

Samoin kuin Jeesus Emmauksessa ”aterioi”, Hän sen jälkeen söi opetuslasten kanssa. Molemmissa tapauksissa syöminen esitetään. Yhdessä ne osoittavat, että helluntailaisen ajanjakson alkua merkitsevät Pyhän Hengen henkäys ja myös syöminen. Avaustapahtumat synnyttävät kiistan niiden välillä, jotka uskovat, ja niiden välillä, jotka epäilevät. Syöminen, Pyhän Hengen välittäminen ja Kirjoitusten avaaminen sisältävät sen, että Kristus aloitti opetuksensa ”Mooseksesta ja kaikista profeetoista”. Kristuksen opetus välitettiin ottamalla Mooseksen profeetallinen linja ja asettamalla se yhdenmukaiseksi kaikkien profeettojen linjojen kanssa, vähän täältä ja vähän tuolta.

Syyskuun 11. päivänä Hesekielin neljän tuulen henkäys puhalsi kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun kuolleiden kuivien luiden ylle. Tuolloin, kuten kuvasi se enkeli, joka laskeutui 11. elokuuta 1840 ja antoi voiman ensimmäisen enkelin sanomalle, Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli laskeutui sanoman kanssa, joka täytyy syödä, niin kuin opetuslapset söivät helluntaikauden alussa. Tuomaan haluttomuus uskoa osoittaa, että silloin kun sanoma esitellään, merkitään ravistus.

Puhuessaan kaksoistornien sortumisesta syyskuun 11. päivänä meille kerrotaan, että Herra nousi ”vapisuttamaan kauhistavasti kansakuntia”. On tärkeää muistaa, että Jumalan kansan keskuudessa tapahtuva ”ravistelu” saa aikaan niiden kautta, jotka taistelevat totuuden sanomaa vastaan. On olemassa ulkoisia ”ravisteluja”, mutta seurakunnan sisäiset ravistelut tapahtuvat siinä tilanteessa, jossa sanomaa esitetään.

“Kysyin näkemäni ravistelun merkitystä, ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaisi suora todistus, jonka Totisen Todistajan neuvo Laodikealaisille kutsuu esiin. Tämä vaikuttaa sen vastaanottajan sydämeen ja johtaa hänet korottamaan lippua ja tuomaan esiin suoran totuuden. Jotkut eivät kestä tätä suoraa todistusta. He nousevat sitä vastaan, ja juuri tämä aiheuttaa ravistelun Jumalan kansan keskuudessa.

”Näin, ettei Totisen Todistajan todistusta ole otettu edes puoliksi vaarin. Juhlallinen todistus, josta seurakunnan kohtalo riippuu, on arvioitu kevyesti, ellei sitä ole kokonaan jätetty huomiotta. Tämän todistuksen täytyy saada aikaan syvä parannus; kaikki, jotka sen todella vastaanottavat, tottelevat sitä ja puhdistuvat.” Early Writings, 271.

Sisäinen ”ravistelu” johtuu niistä, jotka vastustavat laodikealaisen sanoman esittämistä. Sisar White tunnistaa Jonesin ja Waggonerin vuoden 1888 sanoman laodikealaiseksi sanomaksi.

”A. T. Jonesin ja E. J. Waggonerin meille antama sanoma on Jumalan sanoma Laodikean seurakunnalle, ja voi sitä, joka tunnustaa uskovansa totuuden mutta ei kuitenkaan heijasta toisille Jumalan antamia säteitä.” The 1888 Materials, 1053.

Vastarinta Laodikean sanomaa kohtaan saa aikaan ravistelun, ja sisar White rinnastaa vuoden 1888 sanoman Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkelin laskeutumiseen.

”Haluttomuus luopua ennakkokäsityksistä ja vastaanottaa tätä totuutta oli perustana suurelle osalle siitä vastustuksesta, joka Minneapolisissa ilmeni Herran sanomaa vastaan veljien Waggonerin ja Jonesin kautta. Herättämällä tuon vastustuksen Saatana onnistui suuressa määrin sulkemaan kansaltamme sen Pyhän Hengen erityisen voiman, jonka Jumala kaipasi antaa heille. Vihollinen esti heitä saamasta sitä tehokkuutta, joka olisi voinut olla heidän omansa totuuden viemisessä maailmaan, samoin kuin apostolit julistivat sitä helluntaipäivän jälkeen. Valoa, jonka on määrä kirkastaa koko maa kirkkaudellaan, vastustettiin, ja omien veljiemme toiminnan vuoksi se on suureksi osaksi pidetty poissa maailmasta.” Selected Messages, kirja 1, 235.

Tuomaan epäily helluntaikauden alussa, joka esikuvallisesti kuvaa kapinaa helluntaipäivänä saapunutta sanomaa vastaan, esikuvallisti sitä ravistelua, joka tapahtui, kun seitsemännen päivän adventismin johto nousi vastustamaan Laodikean seurakunnalle osoitettua sanomaa, sellaisena kuin Jones ja Waggoner esittivät sen vuonna 1888. Vuonna 1888 Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui alas valaisemaan maan kirkkaudellaan, mutta suurelta osin sen johdosta, etteivät nuo johtajat olleet halukkaita panemaan syrjään ennakkokäsityksiään, Koorahin, Datanin ja Abiramin kapina toistui. Tuomas, juutalaiset helluntaina, Koorahin kapina Mooseksen aikana, vuoden 1888 kapina — kaikki nämä esikuvallisesti kuvaavat syyskuun 11. päivää, jolloin Joelin mukaan torveen oli puhallettava. Jesajan mukaan tähän torveen puhallettiin Jumalan kansan syntien osoittamiseksi, mikä näin esikuvallisesti viittaa vuoteen 1888 ja Laodikealle annettuun sanomaan. Jeremian vartija, joka puhalttaa torveen palataksaan ”vanhoille poluille”, liittyy yhteen Jesajan kanssa, joka korottaa äänensä kuin pasuunan. Jeremian vartijat ovat Habakukin vartijoita, joka kysyy, mikä hänen asemansa tulee olemaan oman historiansa väittelyssä tai keskustelussa.

Minä seison vartiopaikallani, asetun vartiontorniin ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu ja mitä minä vastaan, kun minua nuhdellaan. Habakuk 2:1.

Sana ”ojennettu” merkitsee ”nuhdeltu tai väiteltä” ja sisältää kysymyksen vivahteen, sillä seuraava jae antaa siihen vastauksen.

Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: Kirjoita näky ja piirrätä se selvästi tauluihin, niin että siitä voi juosten lukea. Habakuk 2:2.

Millerilaisen historian täyttymykseksi alkanut ”väittely” eli ravistelu oli William Millerin sanoma ja hänen profeettallisen tulkinnan sääntönsä vastakkain protestantismin teologioiden kanssa.

Millerilaisessa historiassa väittely alkoi Millerilaisen sanoman vahvistamisesta 11. elokuuta 1840, jolloin ”ei kukaan vähäisempi henkilö kuin Jeesus Kristus” laskeutui alas pieni kirja mukanaan, jonka Johanneksen tuli ottaa ja syödä. Habakukin vartijain väittely, Tuomaan epäilykset, vuoden 1888 kapina, Koorahin kapina, väittely juopumuksesta helluntaina todistavat kaikki väittelystä, joka alkoi 9/11. Kiista, josta väitellään, koskee myöhäissateen sanomaa, joka alkoi vihmoa 9/11.

Habakukin kirjassa oleva vastaus, joka johti milleriläiset laatimaan vuoden 1843 kartan, liittyy kahden palvojaluokan kehitykseen, joita edustavat Koorah ja hänen joukkonsa vastakohtana Moosekselle; Tuomas ja muut opetuslapset; juutalaisten väite juopumuksesta helluntaina; adventismin johto vuonna 1888; protestantit vastakohtana milleriläisille vuonna 1844 sekä lokakuun 22. päivän 1844 tyhmät ja viisaat neitsyet.

9/11:nä Kristus puhalsi opetuslastensa päälle Pyhän Hengen muutamina pisaroina ennen täyttä vuodatusta sunnuntailain aikana. Tämän jälkeen Hän avasi heidän ymmärryksensä profeetalliselle sanomalle, alkaen ”rivi rivin päälle” Mooseksen kautta, johdattamalla nuo opetuslapset takaisin Jeremian muinaisille poluille, missä heidät voideltiin puhaltamaan varoitustrumpettiin. Kristuksen henkäys 9/11:nä tuli Hesekielin ja Johanneksen neljästä tuulesta, ja se oli laodikealainen sanoma, joka on ”suora todistus”, mikä aiheuttaa ravistelun, kun sitä vastustetaan. Vuosi 1888 on esikuva Koorahin, Datanin ja Abiramin kapinasta, sillä hylättävänä ei ollut ainoastaan sanoma, vaan myös valitut vartijat, jotka antoivat pasuunalle selvän äänen.

Sisaren White kirjoitti, että ”näkemäni ravistelu” ”olisi aiheutuva suorasta todistuksesta, jonka Tosi Todistajan neuvo laodikealaisille on kutsunut esiin.” Vuoden 1888 sanoma oli tuo suora todistus, ja sekä 1888 että 11. syyskuuta merkitsevät Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumista.

”Seurakunnillemme ja laitoksillemme on annettava suora todistus, jotta nukkuvat heräisivät.”

”Kun Herran sanaan uskotaan ja sitä totellaan, tapahtuu vakaata edistymistä. Katsokaamme nyt suurta tarvettamme. Herra ei voi käyttää meitä, ennen kuin hän puhalttaa elämän kuiviin luihin. Kuulin lausuttavan sanat: ’Ilman Jumalan Hengen syvää liikettä sydämessä, ilman sen elämää antavaa vaikutusta, totuus muuttuu kuolleeksi kirjaimeksi.’” Review and Herald, November 18, 1902.

Syyskuun 11. päivän tapahtumissa Laodikean sanoma saavutti täydellisen täyttymyksensä, kun viimeistä kutsua Jumalan entiselle liittokansalle alettiin kuuluttaa. Juuri silloin sisar White toteaa: ”Suora todistus on esitettävä meidän seurakunnillemme ja laitoksillemme, jotta nukkuvat herätettäisiin.” Laodikean sanoma alkoi, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli laskeutui syyskuun 11. päivänä, mikä merkitsee, että syyskuun 11. päivänä Laodikean seitsemännen päivän adventisteille annettu sanoma oli ja on: ”Herätkää.” Joel käski juopuneita heräämään ensimmäisen luvun viidennessä jakeessa. Syyskuun 11. päivä merkitsee adventismin viimeisen koetusajan saapumista, ja se edustaa Joelin käskyä herätä. Helluntaikauden alku alkaa Jumalan kansan heräämisellä syyskuun 11. päivänä ja päättyy kymmenen neitsyen vertauksen täyttymiseen juuri ennen sunnuntailakia.

9/11:n herätys on kutsu liittokansan viimeiselle sukupolvelle, joka on luopumuksessa. Herätys juuri ennen sunnuntailakia sulkee oven entiseltä liittokansalta. Alku ja loppu ovat samat, ja heinäkuussa 2023 Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kaksi todistajaa herätettiin havaitsemaan 18. heinäkuuta 2020 annetun ennustuksen kapina. Keskimmäistä herätystä edustaa kapina, mikä osoittaa, että 9/11 on heprealaisen aakkoston ensimmäinen kirjain, 18. heinäkuuta 2020 kolmastoista kirjain ja sunnuntailaki kahdeskymmenes toinen ja viimeinen heprealaisen aakkoston kirjain. Kahdeskymmenes toinen kirjain edustaa jumaluuden yhdistymistä ihmisyyteen, mikä saatetaan päätökseen viimeisessä noista kolmesta herätyksestä.

Herra ”puhaltaa elämän kuiviin luihin” 9/11:ssä, aivan kuten Hän puhalsi Pyhän Hengen opetuslasten päälle helluntailaisen ajanjakson alussa. Hänen taivaaseenastumisensa jälkeiset opetuslapset edustavat niitä, jotka vastaanottivat Pyhän Hengen ja joiden ymmärrys profeetallisesta Sanasta avautui sen jälkeen menetelmän ”rivi rivin päälle” kautta. Pyhän Hengen vastaanottaminen tapahtui aterialla syödessä, sillä hengellinen syöminen edellyttää, että syöt Jeesuksen lihan ja juot Hänen verensä, Hänen, joka on Sana.

Kapinalliset, jotka liittyivät yhteen Koorahin, Daatanin ja Abiramin kanssa, edustavat (samoin kuin adventismin johto vuonna 1888) sitä luokkaa, joka aiheuttaa ravistelun vastustamalla pasuunasanomaa, joka yksilöi Jumalan kansan synnit, ja samalla kehottaa palaamaan vanhoille poluille, niihin perustavanlaatuisiin totuuksiin, joita edustavat 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemän aikaa”. Pasuuna kutsuu sekä herätykseen että uskonpuhdistukseen. Millerin profeetallisista jalokivistä ensimmäinen, ja samalla ensimmäinen, jonka adventismi hylkäsi, edustaa milleriläisen liikkeen alkua ja loppua. Ensimmäisen enkelin sanoman alku ja loppu, sellaisena kuin milleriläiset sitä julistivat, on merkitty Mooseksen ”seitsemällä ajalla”. Alussa se hyväksyttiin, lopussa se hylättiin. Tuon hylkäämisen vuoksi Hesekiel esittää adventismin kuolleiden, kuivien luiden laaksona. Ajanjakso vuodesta 1863 aina Yhdysvaltain sunnuntailakiin saakka on Jesajan kahdenkymmenennentoisen luvun mukaan näkyjen laakso, mutta Hesekielin mukaan se on kuolleiden, kuivien luiden laakso. Molemmat nuo profeetalliset laaksot vastaavat Joelin Joosafatin laaksoa, jonka Joel myös yksilöi ratkaisun laaksoksi.

Näiden käsitteiden ollessa paikallaan voidaan esittää kysymys: kuinka on mahdollista, että 9/11:n aikaan Joelin kirjasta tuli se sanoma, jonka Pietari tunnisti helluntaina? Pyrimme selventämään näitä käsitteitä seuraavissa artikkeleissa.

”(Kirjoitettu 5. marraskuuta 1892 Adelaidesta, Etelä-Australiasta, ’Rakkaille veljenpojalle ja veljentyttärelle, Frankille ja Hattielle [Belden].)’”

”Kun Pyhä Henki valaisee teitä, te näette kaiken sen jumalattomuuden Minneapolisissa sellaisena kuin se on, niin kuin Jumala sen näkee. Jos en enää koskaan näe teitä tässä maailmassa, olkaa varmat siitä, että annan teille anteeksi sen murheen, ahdistuksen ja sielun kuorman, jonka olette ilman mitään syytä saattaneet minun päälleni. Mutta sielunne tähden, Hänen tähtensä, joka kuoli teidän puolestanne, tahdon, että näette ja tunnustatte erehdyksenne. Te liityitte niihin, jotka vastustivat Jumalan Henkeä. Teillä oli kaikki se todistusaineisto, jota tarvitsitte, että Herra vaikutti veljien Jonesin ja Waggonerin kautta; mutta te ette ottaneet

vastaa valoa; ja niiden hellittyjen tunteiden, totuutta vastaan lausuttujen sanojen jälkeen ette olleet valmiit tunnustamaan, että olitte tehneet väärin, että näillä miehillä oli sanoma Jumalalta ja että olitte väheksyneet sekä sanomaa että sanansaattajia.”

”En ole koskaan aikaisemmin nähnyt kansamme keskuudessa sellaista vakaata itseensä tyytyväisyyttä ja haluttomuutta vastaanottaa ja tunnustaa valoa, kuin mitä ilmeni Minneapolisissa. Minulle on näytetty, ettei yksikään siitä joukosta, joka vaali tuossa kokouksessa ilmennyttä henkeä, enää saisi selvää valoa erottaakseen heille taivaasta lähetetyn totuuden kalleuden, ennen kuin he nöyryyttäisivät ylpeytensä ja tunnustaisivat, etteivät he olleet Jumalan Hengen vaikutuksen alaisina, vaan että heidän mielensä ja sydämensä olivat täynnä ennakkoluuloa. Herra halusi tulla lähelle heitä, siunata heitä ja parantaa heidät heidän luopumuksistaan, mutta he eivät tahtoneet kuulla. Heidä vaikutti sama henki, joka innoitti Koorahia, Datania ja Abiramia. Nuo Israelin miehet olivat päättäneet vastustaa kaikkea todistusaineistoa, joka osoittaisi heidän olevan väärässä, ja he jatkoivat yhä edelleen tyytymättömyyden tietään, kunnes monet vedettiin pois liittymään heihin.”

”Keitä nämä olivat? Eivät heikkoja, eivät tietämättömiä, eivät valaisemattomia. Tuossa kapinassa oli kaksisataaviisikymmentä ruhtinasta, seurakunnassa kuuluisia, maineikkaita miehiä. Mikä oli heidän todistuksensa? 'koko seurakunta, jokainen heistä, on pyhä, ja Herra on heidän keskellensä; miksi siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle?' [4. Moos. 16:3]. Kun Koorah ja hänen toverinsa hukkuivat Jumalan tuomion alaisina, kansa, jonka he olivat pettäneet, ei nähnyt tässä ihmeessä Herran kättä. Koko seurakunta syytti seuraavana aamuna Moosesta ja Aaronia: 'Te olette tappaneet Herran kansan' [jae 41], ja vitsaus tuli seurakunnan keskuuteen, ja yli neljätoistatuhatta menehtyi.”

”Kun aion lähteä Minneapolisista, Herran enkeli seiso vierelläni ja sanoi: 'Ei niin; Jumalalla on sinulle työ tehtävänä tässä paikassa. Kansa toistaa Koorahin, Datanin ja Abiramin kapinaa. Olen asettanut sinut oikealle paikallasi, mitä ne, jotka eivät ole valossa, eivät tunnusta; he eivät ota vaarin todistuksestasi; mutta minä olen oleva sinun kanssasi; minun armoni ja voimani pitävät sinua yllä. Sinua he eivät halveksi, vaan sanansaattajia ja sitä sanomaa, jonka minä lähetän kansalleni. He ovat osoittaneet halveksuntaa Herran sanaa kohtaan. Saatana on sokaissut heidän silmänsä ja vääristänyt heidän arvostelukykyänsä; ja ellei jokainen sielu tee parannusta tästä synnistään, tästä pyhittämättömästä riippumattomuudesta, joka loukkaa Jumalan Henkeä, he vaeltavat pimeydessä. Minä siirrän lampunjalan pois paikaltaan, elleivät he tee parannusta ja käänny, niin että minä parantaisin heidät. He ovat hämärtäneet hengellisen näkönsä. He eivät tahdo, että Jumala ilmaisisi Henkensä ja voimansa; sillä heissä on pilkan ja inhon henki minun sanaani kohtaan. Kevytmielisyyttä, turhanpäiväisyyttä, leikinlaskua ja pilailua harjoitetaan päivittäin. He eivät ole asettaneet sydäntään etsimään minua. He vaeltavat oman sytykkeensä kipinäissä, ja elleivät he tee parannusta, heidän on maattava murheessa. Näin sanoo Herra: Seiso velvollisuutesi paikalla; sillä minä olen sinun kanssasi enkä jätä sinua enkä hylkää sinua.' Näitä Jumalalta saatuja sanoja en ole uskaltanut jättää huomiotta.

”Valo on loistanut Battle Creekissä kirkkaina, säihkyvinä säteinä; mutta ketkä niistä, jotka osallistuivat Minneapolisin kokoukseen, ovat tulleet valoon ja vastaanottaneet ne totuuden rikkaat aarteet, jotka Herra lähetti heille taivaasta? Ketkä ovat kulkeneet askel askeleelta

Johtajan, Jeesuksen Kristuksen, kanssa? Ketkä ovat tehneet täydellisen tunnustuksen erehtyneestä kiivaudestaan, sokeudestaan, mustasukkaisuudestaan ja pahoista epäluuloistaan, totuuden uhmaamisestaan? Ei yksikään; ja koska he ovat niin kauan laiminlyöneet valon tunnustamisen, se on jättänyt heidät kauas jälkeen; he eivät ole kasvaneet armossa ja Herramme Kristuksen Jeesuksen tuntemisessa. He ovat laiminlyöneet vastaanottaa sen tarpeellisen armon, joka heillä olisi voinut olla ja joka olisi tehnyt heistä vahvoja miehiä uskonnollisessa kokemuksessa.

Minneapolisissa omaksuttu kanta oli ilmeisesti ylipääsemätön este, joka suuressa määrin sulki heidät epäilijöiden, kyseenalaistajien sekä totuuden ja Jumalan voiman hylkääjien piiriin. Kun toinen kriisi tulee, ne, jotka niin kauan ovat vastustaneet todistusta todistuksen päälle kasattuna, joutuvat jälleen koeteltaviksi niissä kohdissa, joissa he niin ilmeisesti epäonnistuivat, ja heidän on vaikea ottaa vastaan sitä, mikä on Jumalasta, ja hylätä se, mikä on pimeyden voimista. Sentähden heidän ainoa turvallinen menettelytapansa on vaeltaa nöyryydessä ja tehdä polkunsuoriksi jalkojensa eteen, ettei ontuva joutuisi pois tieltä. Sillä on ratkaiseva merkitys, kenen seurassa kuljemme, olipa se sellaisten miesten seurassa, jotka vaeltavat Jumalan kanssa ja uskovat Häneen ja luottavat Häneen, tai sellaisten miesten seurassa, jotka seuraavat omaa kuviteltua viisauttaan ja vaeltavat oman sytykkeensä kipinäissä.

Aika, huolenpito ja työ, joita on vaadittu niiden vaikutuksen vastustamiseksi, jotka ovat toimineet totuutta vastaan, ovat olleet hirvittävä menetys; sillä me olisimme voineet olla vuosia edellä hengellisessä tiedossa; ja hyvin, hyvin moni sielu olisi voitu lisätä seurakuntaan, jos ne, joiden olisi pitänyt vaeltaa valossa, olisivat jatkaneet Herran tuntemisessa, jotta he tietäisivät, että Hänen esilletulonsa on valmistettu niin kuin aamu. Mutta kun niin paljon työtä täytyy käyttää juuri seurakunnassa niiden työntekijöiden vaikutuksen vastustamiseen, jotka ovat seisleet graniittimuurina sitä totuutta vastaan, jonka Jumala lähettää kansalleen, maailma jätetään suhteelliseen pimeyteen.

Jumala tarkoitti, että vartijoiden tuli nousta ja yksimielisin äänin lähettää kuuluviin päättäväinen sanoma, antaen pasuunalle selvän äänen, jotta kansa kaikki rientäisi velvollisuutensa paikalle ja suorittaisi osansa suuressa työssä. Silloin sen toisen enkelin, joka tulee alas taivaasta ja jolla on suuri valta, voimakas, kirkas valo olisi täyttänyt maan hänen kirkkaudellaan. Olemme vuosia jäljessä; ja niiden, jotka seisoivat sokeudessa ja estivät juuri sen sanoman etenemistä, jonka Jumala tarkoitti lähtevän Minneapolisin kokouksesta kuin palava lamppu, täytyy nöyryyttää sydämensä Jumalan edessä sekä nähdä ja ymmärtää, kuinka työ on tullut estetyksi heidän mielensä sokeuden ja sydämensä kovuuden tähden.

”Tunteja on käytetty pikkuseikoista kiistelemiseen; kultaisia tilaisuuksia on hukattu, samalla kun taivaalliset sanansaattajat ovat murehtineet viivytystä siitä kärsimättöminä. Pyhä Henki — sen arvoa ja välttämättömyyttä jokaiselle sielulle vastaanottaa se on arvostettu niin vähän. Ne, jotka todella saavat tämän taivaallisen lahjan, lähtevät varustautuneina vanhurskauden haarniskalla käydäkseen taisteluun Jumalan puolesta. He kunnioittavat Herran johdatusta ja täytyvät kiitollisuudella Häntä kohtaan Hänen armostaan. Mutta hyvin monissa paikoissa ja hyvin monissa tilanteissa voidaan totuudenmukaisesti sanoa, niin kuin Kristuksen päivinä niistä, jotka tunnustivat olevansa Jumalan kansaa, ettei monia voimallisia tekoja voitu tehdä

heidän epäuskonsa tähden. Monia, jotka ovat olleet pimeyden kahleisiin sidottuja, on kunnioitettu, koska Jumala on käyttänyt heitä, ja heidän epäuskonsa on herättänyt epäilyä ja ennakkoluuloa sitä totuuden sanomaa vastaan, jonka taivaan enkelit pyrkivät välittämään inhimillisten välikappaleiden kautta — vanhurskauttamista uskon kautta, Kristuksen vanhurskautta.” The 1888 Materials, 1066–1070.